

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Cichocka

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Grabowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej: Asesor M. P.

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2018 r. sprawy:

R. Z.

s. A. i W. z domu Z.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 czerwca 2016r. w K. przy ul. (...), działając w zamiarze spowodowania u A. M. (1) ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, uderzył go w głowę, nadgarstek oraz kolana narzędziem masywnym, ostrym, tnącym oraz kopał go w brzuch, czym spowodował u niego obrażenia ciała w postaci ran cięto – rąbanych głowy, nadgarstka i kolana, złamania kości czołowej i łokciowej, perforacji przewodu pokarmowego, czego skutkiem było naruszenie czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia, trwające dłużej niż siedem dni w rozumieniu art.157§1 kk, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzielenie pomocy medycznej, przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art.13§1 kk w zw. z art.156§1 pkt 2 kk w zb. z art.157§1 kk w zw. z art.11§2 kk w

zw. z art.64§1 kk

I. oskarżonego R. Z. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu i za to z mocy art.13§1 kk w zw. z art.156§1 pkt 2 kk w zb. z art.157§1 kk w zw. z

art.11§2 kk w zw. z art.64§1 kk skazuje go, zaś na podstawie art.14§1 kk w zw. z art.156§1 pkt 2 kk w zw. z art.11§3 kk przy zastosowaniu art.4§1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art.63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres tymczasowego aresztowania od 19.12.2017r. godz. 23:16 do dnia 18.05.2018 r.

III. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. B. kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem opłaty za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu, w tym 300 (trzysta) złotych za postępowanie przygotowawcze oraz kwotę 165,60 (sto sześćdziesiąt pięć 60/100) złotych tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia,

IV. na podstawie art.624§1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 czerwca 2016 roku R. Z., R. W., P. D., M. W., J. B. oraz A. S. wspólnie spożywali alkohol w znacznych ilościach, przed klatką budynku mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...). Z wymienionymi przebywał również T. R., który w tym dniu przyjechał do znajomych na B. razem z P. D., swoim samochodem marki A. (...) koloru srebrnego. T. R. nie spożywał alkoholu.

Późnym wieczorem, około godz. 23.30 P. D., R. W., R. Z., J. B. oraz M. W., wsiedli do samochodu T. R. i kazali mu jechać na ul. (...), gdzie w tym czasie przebywał A. M. (2) w towarzystwie m.in. D. N.. R. Z. zabrał ze sobą metalowy kątownik.

Kiedy mężczyźni dojechali na ul. (...) wysiedli z samochodu i udali się w stronę baraków, które znajdują się przy tej ulicy za torami kolejowymi. T. R. i P. D. pozostali przy samochodzie. W pewnym momencie, kiedy R. Z., R. W., M. W. oraz J. B. wyszli zza baraków, w ich stronę zbliżało się dwóch mężczyzn, gdzie jednym z nich był A. M. (2). W tym momencie do A. M. (3), który znajdował się w odległości kilku metrów od zaparkowanego samochodu marki A. (...), podbiegł R. Z. i M. W.. Drugi mężczyzna zaczął uciekać przez tory i za nim pobiegli R. W. i J. B.. R. Z. kiedy podszedł do A. M. (1) kopnął go, a kiedy ten upadł na ziemię, zaczął uderzać go po głowie, rękach i kolanach metalowym kątownikiem oraz kopał go w brzuch i bił pięściami po całym ciele. M. W. w pewnym momencie odciągnął R. Z. od A. M. (1) i zaprowadził do samochodu. Następnie mężczyźni ruszyli samochodem i po drodze zatrzymali się po R. W. oraz J. B.. Następnie pojechali w stronę centrum miasta, gdzie R. Z. i R. W. wysiedli na rondzie przy stacji BP, zaś M. W. i J. B., wysiedli na ul. (...) pod sklepem (...).

A. M. (2) został przewieziony karetką pogotowia do Szpitala (...) w K., gdzie w dniach od 12 czerwca 2016 roku do dnia 13 czerwca 2016 roku przebywał na Oddziale Urazowo – Ortopedycznym. Wymieniony nie wyraził zgody na zabieg laparotomii. Następnie w dniu 14 czerwca 2016 roku został przyjęty na Oddział (...) Ogólnej SP w K., gdzie nadal nie wyrażał zgody na zabieg operacyjny. W dniu 15 czerwca 2016 roku, o godz. 18.10 A. M. (2) zmarł.

Wskutek działania R. Z. A. M. (2) doznał obrażeń ciała w postaci ran cięto - rąbanych głowy, nadgarstka i kolana, złamania kości czołowej i łokciowej oraz perforacji przewodu pokarmowego. Pierwotnym skutkiem doznanych obrażeń było naruszenie czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia trwające dłużej niż siedem dni. Zgon pokrzywdzonego A. M. (1) był skutkiem tępego urazu brzucha z perforacją przewodu pokarmowego. Przy czym, gdyby A. M. (2) bez zwłoki wyraził zgodę na leczenie operacyjne, to prawdopodobnie nie doszłoby do jego śmierci, a na pewno szanse wyleczenia byłyby realne.

A. M. (2) w trakcie zdarzenia, był narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia i ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pod postacią choroby realnie zagrażającej życiu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: wyjaśnień oskarżonego k. 290, 321-322, zeznań świadków: M. W. k. 144v, P. D. k.141-142, T. R. k. 118-119, 121-123, protokołów oględzin miejsca k. 11-12, 68-69, protokołu oględzin rzeczy k. 63-64, 177-182, 188-189, 197-198, protokołu zatrzymania rzeczy 65-67, wstępnej opinii sądowo – lekarskiej k.152, protokołu oględzin i otwarcia zwłok wraz z opinią k. 209-213, dokumentacji medycznej pokrzywdzonego k. 30, 216, odpisu skróconego aktu zgonu k.235.

Oskarżony R. Z. zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Początkowo zaprzeczał jedynie, iż dokonał pobicia pokrzywdzonego przy użyciu metalowego kątownika, jednak ostatecznie przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym w niniejszej sprawie stanem faktycznym. (k. 290, 321-322)

Na rozprawie złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy w całości i wymierzenie mu kary:

- 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- zaliczenie okresu tymczasowego aresztowania na poczet kary pozbawienia wolności,
- zwolnienie z kosztów i opłat w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w których w całości przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu, są bowiem zgodne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, przede wszystkim zeznaniami naocznych świadków zdarzenia oraz opinią sądowno – lekarską.

Świadkowie P. D., M. W. i T. R. opisali przebieg zdarzenia i udział w nim oskarżanego. Ich relacje były logiczne i co do istoty zbieżne. Sąd nie znalazł podstaw do ich zakwestionowania, dlatego okoliczności przez nich podane znalazły odzwierciedlenie w ustalonym stanie faktycznym.

Zeznania R. W. i J. B. nie wniosły do sprawy nic istotnego, bowiem wymienieni zasłaniaли się niepamięcią z uwagi na stan nietrzeźwości. Ponadto, jak wynika z relacji T. R., samego momentu pobicia pokrzywdzonego mogli nie widzieć.

Zeznania pozostałych świadków miały znaczenie drugorzędne, bowiem nie byli oni bezpośrednimi świadkami zdarzenia. Niektórzy z nich, jak np. D. N., R. P. czy P. W. prawdopodobnie z obawy, nie chcieli zeznawać przeciwko oskarżonemu.

Sąd nie kwestionował również opinii sądowno-lekarskiej. Wskazany przez biegłego mechanizm powstania obrażeń u pokrzywdzonego w pełni koreluje z ustaleniami stanu faktycznego. Wnioski zawarte w opinii dot. charakteru obrażeń spowodowanych działaniem oskarżonego Sąd w pełni podzielił, zostały bowiem w sposób logiczny i wyczerpujący uzasadnione.

W świetle powyższego materiału dowodnego wina oskarżonego i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że w dniu 11 czerwca 2016r. w K. przy ul. (...), działając w zamiarze spowodowania u A. M. (1) ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, uderzał go w głowę, nadgarstek oraz kolana narzędziem masywnym, ostrym, tnącym oraz kopał go w brzuch, czym spowodował u niego obrażenia ciała w postaci ran cięto – rąbanych głowy, nadgarstka i kolana, złamania kości czołowej i łokciowej, perforacji przewodu pokarmowego, czego skutkiem było naruszenie czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia, trwające dłużej niż siedem dni w rozumieniu art.157§1 kk, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzielenie pomocy medycznej, przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne, tj. popełnienia czynu z art.13§1 kk w zw. z art.156§1 pkt 2 kk w zb. z art.157§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art.64§1 kk

Zarzucanego czynu R. Z. dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 kk, bowiem wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 19 maja 2011 r., sygn. akt II K 682/10 za czyn z art. 13 §1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk został skazany na karę 2 lat i dwóch miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten został objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 18 stycznia 2013 r., sygn. akt II K 627/12, którym orzeczono karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Karę tę R. Z. odbywał w okresie: od 13 lipca 2010 r. do 10 marca 2011 r. oraz od 15 stycznia 2014 r. do 15 marca 2016 r. (k.252-253, 257-260)

Uznając oskarżanego za winnego, Sąd wymierzył mu karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym zgodnie z zasadą określoną w art. 4§1 kk za podstawę skazania i wymiaru kary przyjął treść art. 156 kk w brzmieniu

obowiązującym w chwili popełnienia czynu, tj. przed zmianą kodeksu karnego z dnia 23.03.2017 r., która weszła w życie w dniu 13.07.2017 r., jako względniejszą dla oskarżonego .

Przy wymiarze kary Sąd w pierwszym rzędzie uwzględnił wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. R. Z. swoim działaniem godził w dobro prawne najwyżej chronione jakim jest życie i zdrowia człowieka. Motywacja i sposób działania oskarżonego zasługują na szczególne potępienie. Działał w sposób brutalny, w stanie nietrzeźwości, bez żadnego powodu, z zaskoczenia.

Sąd miał również na uwadze zachowanie oskarżonego po popełnieniu przestępstwa. Oskarżony nie okazał żadnej skruchy, bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa nadal spożywał alkohol, następnie ukrywał się przed organami ścigania. Sąd miał również na uwadze następstwa jego zachowania.

Sąd przy wymiarze kary uwzględnił również dotychczasowy sposób życia oskarżonego. Wymieniony był w przeszłości wielokrotnie karany, zaś czynu zarzucanego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa. (dane o karalności k. 316-318, odpisy wyroków k. 252-260)

Zdaniem Sądu jedynie kara bezwzględna w orzecznym wymiarze jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i tylko taka kara spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz jako zgodna ze społecznym poczuciem sprawiedliwości będzie w sposób prawidłowy kształtowała świadomość prawną społeczeństwa.

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd na poczet orzeczonej wobec kary pozbawienia wolności zaliczył okres tymczasowego aresztowania w sprawie.

Sąd na podstawie art. 624§kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, bowiem wymieniony nie posiada żadnego majątku, ani stałych dochodów, natomiast w związku z tymczasowym aresztowaniem w sprawie był obecnie pozbawiony możliwości zarobkowania.